

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu **P. S.**, *zastúpeného JUDr. D. M., advokátom so sídlom v P.*, proti žalovanému: **Katastrálnemu úradu Prešov**, Konštantínova 6, Prešov, *za účasti J. G., bytom V.*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Co 29/2009 zo dňa 25.9.2009, v spojení s rozhodnutím Správy katastra Poprad zo dňa 6.5.2009, č. C-32/2008 na základe žaloby, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/66/2009-57 zo dňa 17.12.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/66/2009-57 zo dňa 17. decembra 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 77,29 Eur na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom č.k. 3S/66/2009-57 zo dňa 17.12.2010 zrušil rozhodnutie žalovaného č. Co 29/2009 zo dňa 25.9.2009 podľa § 250j ods. 2 písm. c/ OSP, pričom zároveň zrušil aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

Predmetom preskúmania rozhodnutia správneho orgánu krajským súdom bolo rozhodnutie správneho orgánu vydané podľa zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom (ďalej len zákon č. 180/1995 Z.z.), ktorým rozhodoval o námietkach podaných žalobcom a Ing. G. proti návrhu registra obnovennej evidencie pozemkov v k.ú. Š. podľa § 7 citovaného zákona. O námietkach rozhodol tak, že časti vyhovel a vo vzťahu k námietkam, ktoré sa týkali zápisu chýbajúcich parciel registra E-KN č. X. a č. X. na LV č. X. k.ú. Š. námietky zamietol. Dôvodom nevyhovenia námietky týkajúcej sa zápisu chýbajúcich parciel registra E-KN č. X. a X. bola argumentácia správnych orgánov, že tieto parcely tak, ako sú zapísané na LV č. X. k.ú. Š. v prospech oprávnených osôb neexistujú (nie sú nijakým spôsobom polohovo definované), ale sú súčasťou operátu katastra nehnuteľnosti v k.ú. P. ako parcely právneho stavu v registri E-KN č. X. a X.

Žalobca s takouto argumentáciou nesúhlasil, namietal viaceré pochybenia správnych orgánov, okrem iného aj nedostatočne zistený skutkový stav.

Krajský súd v Prešove po preskúmaní veci dospel k záveru, že zistenie skutkového stavu je nedostatočné na posúdenie veci.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že aj napriek povinnosti zistiť presne a úplne skutočný stav veci, keď podkladom rozhodnutia sú okrem iného aj návrhy a podania účastníkov konania, ktorí majú právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie, vyjadrovať sa k podkladom rozhodnutia i k spôsobu ich zistenia, či navrhnúť doplnenie týchto podkladov, prvostupňový správny orgán rozhodol o námietkach bez toho, aby takýmto spôsobom, aj napriek ustanoveniu § 5 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z., postupoval.

V spise chýba vyjadrenie komisie a teda nie je možné zistiť, či a ako postupovala komisia pri posudzovaní námietok a teda, či bol dodržaný § 7 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z.z..

Žalovaný v odvolacom konaní pochybil, napriek povinnosti preskúmať napadnuté rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa v celom rozsahu, túto vadu konania nezistil a prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu ako nezákonné potvrdil. Takýmto nesprávnym procesným postupom správnych orgánov nastala situácia, že námietky, ktoré mohli a mali uplatniť účastníci v konaní o námietkach podľa § 7 zákona č. 180/1995 Z.z. v tomto konaní neuplatnili, pretože postupom správnych orgánov im boli odňaté ich procesné práva uvedené v § 33 ods. 1, 2 Správneho poriadku. Na základe takéhoto postupu došlo k skutočnosti, že uvedené námietky si uplatnili účastníci až v žalobe o preskúmanie zákonnosti právoplatného rozhodnutia žalovaného podľa druhej hlavy piatej časti OSP, kde však platí zásada, že úlohou súdu je preskúmať zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, nie jeho rozhodovaciu činnosť nahrádzať.

Vo vzťahu k jedinému úkonu, ktorý realizoval prvostupňový správny orgán vo vzťahu k účastníkom konania (písomnej výzve zo dňa 26.1.2009) adresovanej žalobcovi, aby v lehote 15 dní predložil všetky doklady, ktoré preukazujú vlastnícke práva a iné práva k ich nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom konania súd uviedol, že táto výzva vzhľadom na obsah nie je takou, ktorú by bolo možné považovať za výzvu v súlade s § 33 ods. 1, 2 Správneho poriadku.

Vzhľadom na uvedené krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodol prvostupňový tak, že v súlade s § 250k ods. 1 OSP priznal úspešnému žalobcovi náhradu trov konania.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalovaný. V odvolaní uviedol, že v zmysle rozsudku krajského súdu v spojení s uvedenými skutočnosťami, o ktoré sa rozsudok opiera, možno usúdiť, že jediným dôvodom zrušenia vyššie uvedených rozhodnutí správnych orgánov má byť nedostatočne daná možnosť účastníkom správneho konania zúčastniť sa tohto konania. Nie je pravdou, že jediný úkon, ktorý realizoval prvostupňový správny orgán vo vzťahu k účastníkom konania bola písomná výzva zo dňa 26.1.2009. Dňa

8.6.2009 správa katastra upovedomila druhého účastníka konania Ing. J. G. o podanom odvolaní P. S. s možnosťou vyjadrenia sa k nemu, čo účastník konania nevyužil. Toto upovedomenie si pritom prevzal dňa 3.6.2009. Taktiež nemožno súhlasiť s tvrdením krajského súdu, že písomnú výzvu zo dňa 26.1.2009 nemožno považovať za výzvu v zmysle Správneho poriadku. Predmetnou výzvou prvostupňový správny orgán požiadal namietateľa, aby predložil všetky potrebné doklady, ktoré preukazujú jeho vlastnícke a iné práva k nehnuteľnostiam. Tieto však namietateľ nepredložil. Na druhej strane treba brať na zreteľ aj to, že účastník má nielen právo ale aj povinnosť navrhovať dôkazy na podporu svojich tvrdení v zmysle ustanovenia § 34 ods. 3 Správneho poriadku. Účastníka konania nemožno nútiť, aby sa vyjadril k podkladom rozhodnutia, pretože je to jeho právom. V súlade so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania však správny orgán v zmysle ustanovenia § 27 Správneho poriadku môže na vyjadrenie určiť primeranú lehotu. Účastníkom konania nikto nebránil či už zúčastniť sa na príslušnom orgáne nahliadnutia do spisu, vykonávania poznámok, žiadania výpisov, či kópií. Účastníci mali dlhú dobu na predkladanie dôkazov jednak prostredníctvom komisie, kde sa obmedzil na stručné námietky a jednak prostredníctvom správy katastra, kde napokon podal stručné odvolanie iba jeden účastník konania a na pôde žalovaného správneho orgánu, kde bola podaná žaloba iba jedného účastníka konania.

Ďalej žalovaný namietal, že žaloba musí obsahovať náležitosti podľa § 250 OSP. V danom prípade v žalobe nie sú uvedené ustanovenia právnych predpisov, ktoré mali byť žalovaným porušené v rámci predmetného správneho konania. Ak žalobca v žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia neuvedie akými konkrétnymi nezákonnosťami rozhodnutie žalovaného správneho orgánu trpí, pričom všeobecné tvrdenie, že rozhodnutím bol porušený zákon, resp. že rozhodnutie nemá oporu v zákone, je nedostatočné, konajúci krajský súd vzhľadom na svoju procesnú pozíciu, tieto skutočnosti za žalobcu nevyhľadáva.

Krajský súd išiel nad návrhy strán, teda nad skutočnosti uvádzané v námietkach, či v následnom odvolaní, keď celý rozsudok postavil na tom, že účastníkom konania bola odopretá možnosť uplatniť svoje procesné práva v tomto správnom konaní v zmysle Správneho poriadku. Tieto argumenty účastníci konania vôbec nenamietali. Uviedol ich až krajský súd na pojednávaní a v následnom rozsudku.

Taktiež je nesprávne tvrdenie krajského súdu v rozsudku v tom, že nie je možné zistiť, či a ako postupovala komisia pri posudzovaní námietok a teda či bol dodržaný § 7 ods. 3

zákona č. 180/1995 Z.z.. Stanovisko komisií je zrejmé z napadnutého rozhodnutia správy katastra č. C 32/2008 zo dňa 6.5.2009 a tiež z napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. Co 29/2009 zo dňa 25.9.2009, ba dokonca i z textu odvolania sa účastníka konania P. S. zo dňa 1.6.2009.

Na základe vyššie uvedeného je katastrálny úrad toho názoru, že krajský súd napadnutým rozsudkom a konaním, ktoré mu predchádzalo, naplnil dôvody pre podanie odvolania v zmysle § 205 ods. 2 písm. b/, c/ a f/ OSP, keďže v konaní pred krajským súdom došlo k vyššie uvedeným vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, krajský súd nezistil skutkový stav veci a rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Na základe týchto skutočností žalovaný žiada, aby najvyšší súd zmenil rozsudok Krajského súdu v Prešove tak, že žalobu v celom rozsahu zamietá a žiadnemu z účastníkov neprizná právo na náhradu trov konania.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadril podaním zo dňa 9.3.2011 žalobca.

K námietkam žalovaného uvedeným v odvolaní, že krajský súd išiel nad rámec žaloby a že v žalobe nie sú uvedené konkrétne ustanovenia právneho predpisu, ktoré mal správny orgán porušiť a preto, ak tieto konkrétne ustanovenia zákona uviedol žalobca na pojednávaní dňa 17.12.2010, tak je to iná vada konania súdu spočívajúca v tom, že išiel nad rámec žaloby, takýto odvolací dôvod je nesprávny, nakoľko nemá oporu v zákone, keďže podľa žalobcu niet takého právneho predpisu, ktorý by ukladal povinnosť žalobcovi, aby správne v žalobe uviedol aj konkrétne ustanovenia konkrétneho právneho predpisu, ktoré mal správny orgán porušiť. Ani ustanovenie § 249 ods. 2 OSP, ani ustanovenie § 79 OSP neukladajú žalobcovi povinnosť uvádzať v žalobe konkrétne ustanovenia konkrétneho právneho predpisu, ktoré mali byť, podľa názoru žalobcu, porušené. Z jednoznačného znenia normatívneho textu tohto ustanovenia je jasné a nepochybné, že ono takúto povinnosť neukladá, ale ukladá len povinnosť uviesť dôvody, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu.

Preto nemožno od žalobcu vymáhať splniť povinnosť, ktorú mu neukladá zákon, pretože by to odporovalo aj ústavnému inperaktívu čl. 13 ods. 3 Ústavy SR.

Keď nie sú v žalobe uvedené právne predpisy, ktoré by mali byť podľa žalobcu porušené a súd sám by ich v rozhodnutí uviedol, nedopustil by sa tým súd vady, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

K námietke, že krajský súd nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonal dôkazy, ktoré žalovaný navrhol, žalobca uvádza, že obsahom spisu je bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že žalovaný nenavrhol v tomto súdnom konaní vykonanie žiadnych dôkazov a nakoniec nenavrhuje to ani v odvolacom konaní, čím je apriori vylúčená možnosť existencie tohto odvolacieho dôvodu.

Sám žalovaný neuvádza, v čom mal súd neúplne zistiť skutkový stav a neuvádza ani to, ktoré dôkazy vykonať on navrhol a súd ich nevykonal, je zrejmé, že takto deklarovaný odvolací dôvod nie je daný.

K odvolaciemu dôvodu, ktorým žalovaný vyčíta súdu nesprávne právne posúdenie veci, žalobca uviedol, že tvrdenie žalovaného v odvolaní, podľa ktorého krajský súd tým, že na pojednávaní dňa 17.12.2010 sa vysporiadal so žalobou, a nevysporiadal sa k vyjadreniu k nej, nemôže byť považované za nesprávne právne posúdenie veci v zmysle žalovaným uvádzaného odvolacieho dôvodu podľa § 250 ods. 2 písm. f/ OSP.

Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny a priznať žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 77,29 Eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 OSP), a že ide o rozsudok, proti ktorému podľa ustanovenia § 202 OSP odvolanie je prípustné, rozhodol vo veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.subcourt.gov.sk a jednomyselne dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny.

Predmetom odvolacieho konania je rozsudok krajského súdu č.k. 3S/66/2009-57 zo dňa 17.12.2010, ktorým tento zrušil rozhodnutie správneho orgánu vydaného podľa zákona č. 180/1995 Z.z., ktorým rozhodoval o námietkach podaných žalobcom a Ing. J. G. proti návrhu registra obnovenej evidencie pozemkom v k.ú. Š. podľa § 7 citovaného zákona. O námietkach rozhodol správny orgán tak, že v časti im vyhovel a vo vzťahu k námietkam, ktoré sa týkali zápisu chýbajúcich parciel registra E-KN č. X. a č. X. na LV č. X. v k.ú. Š. námietky zamietol. Dôvodom nevyhovenia námietky týkajúcej sa zápisu chýbajúcich parciel registra E-KN č. X. a č. X. bola argumentácia správnych orgánov, že tieto parcely tak, ako sú zapísané na LV č. X. v k.ú. Š. v prospech oprávnených osôb neexistujú (nie sú nijakým spôsobom polohovo definované), sú súčasťou operátu katastra nehnuteľností v k.ú. P., ako parcely právneho stavu v registri E-KN č. X. a X.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. správny orgán uverejní návrh registra počas 30 dní na verejné nahliadnutie na obvyklom mieste v obci (jej časti) spolu s poučením o možnosti podať námietky. Komisia súčasne doručí do vlastných rúk každého uchádzačovi, ktorého miesto trvalého pobytu alebo sídlo je známe, výpis z návrhu registra týkajúci sa pozemkov, ktoré sú podľa zistených údajov v jeho vlastníctve alebo v správe spolu s poučením o možnosti podať námietky. Komisia spolu s výpisom z návrhu registra doručí účastníkovi výzvu na zaplatenie príspevku na finančné zabezpečenie konania podľa § 10 ods. 2, 4. Neznámych vlastníkov a vlastníkov, ktorých miesto trvalého pobytu alebo sídlo nie je známe, zastupuje fond alebo štátna organizácia lesného hospodárstva, ak ide o lesné pozemky; komisia doručí fondu alebo štátnej organizácii lesného hospodárstva výpis s návrhu registra.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z. námietky spolu s ich odôvodnením možno podať komisii do 30 dní odo dňa

- a) doručenia výpisu z návrhu registra, ak ide o účastníka konania, ktorým sa výpis doručuje,
- b) uverejnenia návrhu registra, ak ide o neznámych vlastníkov alebo účastníkov konania, ktorým výpis s návrhom registra nebolo možné doručiť alebo ich pobyt, alebo sídlo nie sú známe.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z.z. námietky posúdi komisia, ktorá si na tento

účel vyžiada vyjadrenie toho, koho práva boli námietkou dotknuté a svedecké výpovede osôb oboznámených s miestnymi pomermi, a so svojim stanoviskom ich spolu predloží správne mu orgánu na rozhodnutie. Rozhodnutie o námietkach a o schválení registra je preskúmateľné súdom.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, alebo ak konanie neupravujú osobitné predpisy.

V konaní o námietkach § 7 zákona č. 180/1995 Z.z. aplikáciu všeobecných predpisov o správnom konaní nevylučuje.

Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za týmto účelom si obstaráť úplné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 32 ods. 2 Správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe, alebo známe správne mu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 33 ods. 1 Správneho poriadku, účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

Podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku, správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia a prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti

dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu potom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré podľa senátu odvolacieho súdu vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

Z obsahu spisu vyplýva, že v spise chýba vyjadrenie komisie, ktorá mala podľa § 7 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z.z. posúdiť námietky proti návrhu registra. Na základe toho sa treba stotožniť s názorom prvostupňového súdu, že postup komisie pri posudzovaní námietok bol nesprávny. V tomto prípade neobstojí obrana žalovaného, že stanovisko komisie je dostatočne zrejmé z ostatných dokladov. Týmto bolo znemožnené účastníkom správneho konania, dať návrh alebo iné podanie, prípadne navrhnúť dôkazy a doplnenie, na základe ktorých by sa mohli vyjadriť k podkladom rozhodnutia i k spôsobom ich zistenia, prípadne navrhnúť doplnenie týchto podkladov.

Je nesporné, že takýmto nesprávnym procesným postupom správnych orgánov nastala situácia, že námietky, ktoré mohli uplatniť účastníci konania v konaní o námietkach podľa § 7 zákona č. 180/1995 Z.z. v tomto konaní neuplatnili, pretože postupom správnych orgánov im boli odňaté ich procesné práva ustanovené v § 33 ods. 1, 2 Správneho poriadku.

Procesné práva zakotvené v tomto ustanovení sú späté s uplatňovaním zásady súčinnosti správneho orgánu. Realizácia týchto práv v praxi má slúžiť ako garancia, aby správny orgán vydal rozhodnutie na základe úplných a presne zistených skutkových skutočností. Zo zákona jednoznačne vyplýva, že správny orgán svojím postupom nesmie pozbaviť účastníka konania jeho zákonného práva.

S touto zásadou aj súvisí námietka žalovaného uvedená v odvolaní, že nesúhlasí s tvrdením krajského súdu, že písomnú výzvu zo dňa 26.1.2009 nemožno považovať za výzvu v zmysle Správneho poriadku, keďže predmetnou výzvou prvostupňový orgán požiadal

namietateľa, aby predložil všetky potrebné podklady, ktoré preukazujú jeho vlastnícke práva a iné práva k nehnuteľnostiam.

V zásade za každé porušenie § 33 Správneho poriadku treba považovať situáciu, keď sa účastník správneho konania dozvedá o vykonaných dôkazoch, prípadne stanoviskách správnych orgánov alebo iných orgánov až z odôvodnenia doručeného rozhodnutia vo veci samej a to bez ohľadu na to, či ide o rozhodnutie prvostupňového alebo druhostupňového orgánu. Správny orgán si nesprávne vyložil význam slova dať možnosť a domnieva sa, že záleží len na aktivite nositeľa týchto práv, aby si ho uplatnil a v prípade, ak si účastník konania sám iniciatívne právo neuplatní, je to vec tejto osoby a nie je potrebné, aby správny orgán v tomto smere aktívne konal.

S týmto názorom správneho orgánu odvolací súd nesúhlasí a povinnosti správneho orgánu vo vzťahu k účastníkovi správneho konania je potrebné vykladať tak, že správny orgán sám iniciatívne a jednoznačne vyzve účastníka správneho konania na uplatnenie práv, ktoré sú mu priznané v § 33 Správneho poriadku.

Takisto sa druhostupňový súd nestotožnil s odvolacou námietkou žalovaného, že krajský súd išiel konaním nad návrhy strán, teda nad skutočnosť uvádzané v námietkach, keď celý rozsudok postavil na tom, že účastníkom konania bola odopretá možnosť uplatniť svoje procesné práva v tomto správnom konaní.

Ustanovenie § 250i ods. 3 OSP vyjadruje pravidlo, z ktorého vyplýva, že súd preskúmava zákonnosť procesného postupu správneho orgánu a prípadná nesúladosť procesného postupu správneho orgánu so zákonom sa prejaví v rozhodnutí súdu vtedy, ak vady procesného predpisu mohli mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia ako takého. Na iné procesné vady súd neprihliada. Z tohto vyplýva, že súd je povinný skúmať zákonnosť postupu správneho orgánu v plnom rozsahu. Pričom na vady pri preskúvaní zákonnosti alebo postupu správneho orgánu súd prihliadne z úradnej povinnosti.

Vzhľadom na uvedené sa senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky s rozsudkom prvostupňového súdu stotožnil v celom rozsahu a ako vecne správny rozhodnutie potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá OSP. Trovy konania predstavujú trovy právneho zastúpenia pozostávajúceho z 1 právneho úkonu právnej pomoci – vyjadrenia k odvolaniu podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky 650/2004 Z.z. vo výške 57 Eur, 1 x paušál podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky 650/2004 Z.z vo výške 7,41 Eur a DPH, v celkovej výške 77,29 Eur.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. februára 2012

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Andrea Jánošíková